

Колкото повече каменни вжглища се добиватъ въ една страна, толкова по-богата е тя. Защото каменнитъ вжглища даватъ на жителитъ топлина, свѣтлина и евтина сила за фабрикитъ. Безъ каменни вжглища не би могла да мине днесъ ни една европейска държава.

Всѣка година се изгарятъ милиони тона каменни вжглища, но запаситъ отъ тоя минералъ сж толкова много въ земята, че ще могатъ да стигнатъ за още дълго време. Земята, като че ли е искала да запази за насъ въ видъ на каменни вжглища ония растения, които въ предишни времена, въ течение на хиляди години, сж покривали нейната повърхнина. Но образуването на каменнитъ вжглища се продължава и въ наши дни.

Всѣка голѣма рѣка, която протича презъ гора, влачивъ морето голѣмо количество най-разнообразенъ смѣтъ. На пролѣтъ водата излиза изъ брѣговетъ и се разлива по гората. Тя свлича отъ гората всичко, което срѣща по пътя и което не потъва въ водата. Паднали клонки отъ дървета, дори цѣли дървета, изкъртени отъ вѣтъра — всичко се отвлича отъ водата и бавно плува по нейното течение. Понѣкога отъ такъвъ смѣтъ се образуватъ плаващи острови. Смѣтъта се задържа на плиткитъ пѣсѣчни мѣста, бързо обрасва съ мъхъ и трева, и изглежда като сжщински островъ, покритъ съ прѣсна зеленина. Но и тия острови се сриватъ отъ течението, което ги отвлича въ морето.

Устието на много отъ голѣмитъ рѣки е напластено отъ такъвъ смѣтъ по продължение на нѣколко десетки километра. Дървото, което се е напило съ вода, не плува, а пада на дъното. Върху него пада друго дърво. Отъ година на година на дъно-